

รายงานผลโครงการ

อบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียน
เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21”
ประจำปีงบประมาณ 2567

งานวิจัย พัฒนา นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์
วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช

คำนำ

รายงานผลการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ เป็นการรวบรวมผลการดำเนินงานและประมวลผลความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการทุกฝ่าย ผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน และขอขอบคุณคณะกรรมการฝ่ายประเมินและสรุปผลทุกท่านที่เสียสละเวลา กำลังกาย และกำลังใจ จนทำให้การประเมินโครงการครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารประเมินผลการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ฉบับนี้ จะสามารถเป็นข้อมูลในการพัฒนาวิชาชีพ พัฒนาครู อย่างเต็มรูปแบบต่อไป

งานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์
ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
รายงานการประเมินผล	
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญ	๑
วัตถุประสงค์	๑
เป้าหมาย	๑
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม	๑
ระยะเวลาการดำเนินโครงการ	๑
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๒
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓
วิสัยทัศน์	๓
พันธกิจของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๓
แนวคิดในการจัดการอาชีวศึกษา	๓
แนวทางการทำงาน	๓
นโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา	๓
ภารกิจและนโยบาย	๓
การวิจัย	๖
กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน	๖
การวางแผนการดำเนินการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้	๘
ลงมือปฏิบัติตามแผน เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล	๘
การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย	๘
การเขียนรายงานวิจัยในชั้นเรียน	๘
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการ	๙
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๙
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๙
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๙
การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๐
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑
ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	๑๑
ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการ ฯ	๑๓
บทที่ ๕ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๑๖
สรุปผลการวิจัย	๑๖
ข้อเสนอแนะอื่นๆ	๑๗

ภาคผนวก

บันทึกข้อความอนุญาตดำเนินการจัดโครงการ ฯ

โครงการดำเนินงานตามโครงการ ฯ

ขออนุญาตดำเนินโครงการ ฯ

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานตามโครงการ

บันทึกข้อความอนุญาตประชุมเตรียมความพร้อมโครงการ ฯ

กำหนดการ

หนังสือเชิญวิทยากร

คำกล่าวรายงาน / คำกล่าวเปิด / คำกล่าวปิด

ชุดฝึกการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประมวลภาพ

แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

บรรณานุกรม

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญ

การทำวิจัยในชั้นเรียนนับเป็นกระบวนการหาความรู้ หรือหาวิธีการใหม่ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สิ่งที่เป็นข้อค้นพบใหม่ ในการวิจัย จะนำไปสู่การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับความรู้เต็มตามศักยภาพ จึงควรจะได้มีการวิจัยในชั้นเรียนไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนการสอนในระดับใดก็ตาม

วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช ตระหนักถึงความสำคัญของกระบวนการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด จึงได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด / ทฤษฎี กระบวนการเทคนิควิธี และเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่สามารถนำไปปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของแต่ละวิชา ให้เกิดความสอดคล้องกับยุคสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นการพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ ๆ ด้วยระดับคุณภาพและมาตรฐานที่สำคัญ

๑.๒ วัตถุประสงค์ของโครงการ

๑.๒.๑ เพื่อพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนให้มีสมรรถนะความรู้และทักษะการวิจัยในการปฏิบัติงานในหน้าที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๑.๒.๒ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒.๓ เพื่อรองรับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

๑.๓ เป้าหมาย และตัวชี้วัดสำเร็จ

เชิงปริมาณ

บุคลากรครูมีสมรรถนะความรู้และทักษะการวิจัย สามารถจัดทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

เชิงคุณภาพ

บุคลากรครูสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำโครงการที่เป็นประโยชน์ในด้านการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในครั้งนี้

แบบสอบถามเพื่อประเมินการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗

๑.๕ ระยะเวลาการดำเนินโครงการ

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุมม่วงเหลือง วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช

๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๖.๑ บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำผลงานวิจัย โดยใช้ทักษะกระบวนการทำโครงการได้อย่างถูกต้อง

๑.๖.๒ บุคลากรสามารถบูรณาการองค์ความรู้ด้านการวิจัยสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๖.๓ สถานศึกษามีผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ โดยคณะผู้จัดทำได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

ผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง เพื่อการพัฒนาประเทศ โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. พันธกิจ (Mission)

๑. ผลิตและพัฒนากำลังคนสายอาชีพ ให้เป็นกำลังคนที่มีคุณภาพและสมรรถนะสูง ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ
๒. เพิ่มโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงระบบการเรียนรู้วิชาชีพ ด้วยรูปแบบวิธีการที่ยืดหยุ่น หลากหลาย ตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนรู้และพัฒนาอาชีพของคนทุกช่วงวัย
๓. เสริมสร้างและขยายภาคีเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการระดมทรัพยากร และยกระดับคุณภาพการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ
๔. ยกระดับคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ให้มีความทันสมัย ตอบโจทย์การศึกษาแห่งอนาคต และเชื่อมโยงกับมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานทั้งในระดับชาติและระดับสากล
๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะสูงขึ้น
๖. พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล

๓. แนวคิดในการจัดการอาชีวศึกษา

ส่งเสริมศักยภาพครูและบุคลากรอาชีวศึกษา มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน

๔. แนวทางการทำงาน

สานงานต่อ ก่อเริ่มงานใหม่ ด้วยหัวใจเดียวกัน “OVEC ONE Team”

๕. นโยบายการพัฒนาอาชีวศึกษา : ๘ วาระงานพัฒนาอาชีวะ (๘ Agenda)

๑. ส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีพทุกที่ทุกเวลา (Anywhere Anytime)
๒. พัฒนาทักษะวิชาชีพเพื่อลดภาระของผู้เรียนและผู้ปกครอง (Skill Certificate)
๓. ยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาสมรรถนะสูง
๔. พัฒนาระบบการเทียบระดับการศึกษาและคลังหน่วยกิตอาชีวศึกษา (Credit Bank)
๕. พัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อการศึกษาและทำงาน (Language Skills)
๖. สร้างช่างชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพเสริม (๑ วิทยาลัย ๑ ศูนย์ช่างชุมชน)
๗. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลและการบริหารจัดการ
๘. เสริมสร้างภาพลักษณ์อาชีวศึกษายุคใหม่

๖. การกิจและนโยบาย

การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๙ คณะกรรมการอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนี้

๑) ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ กำหนดเป้าหมายของการดำเนินงานโดย

- ๑) รักษาเป้าหมายผู้เรียนในระดับ ปวช. การเพิ่มปริมาณผู้เรียนในระดับ ปวส.
- ๒) ลดปัญหาการออกกลางคัน โดยวางเป้าหมายให้ลดลงร้อยละ ๕ ด้วยการป้องกัน/ดูแลรายบุคคล การวิจัยพัฒนา แก้ปัญหาวิทยาลั/รายนสาวิชา การวิเคราะห์แก้ปัญหาเชิงระบบ กลุ่มเป้าหมายใน ๕๐ วิทยาลัยที่มีปัญหาการออกกลางคันสูง
- ๓) จัดการเรียนการสอนในระดับพื้นที่และภาพรวมตามความต้องการในแต่ละสาขา
- ๔) เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าเรียนสายอาชีพด้วยระบบโควตา
- ๕) เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายผู้มีส่วนสำคัญต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในเชิงรุก ซึ่งได้แก่นักเรียน และผู้ปกครอง

๒) ด้านการขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

- ๑) จัดอาชีวศึกษาครอบคลุมทุกพื้นที่ สาขาอาชีพ การขยายกลุ่มเป้าหมาย
- ๒) จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาในรูปแบบกลุ่มจังหวัด ๑๘ กลุ่มจังหวัดและกรุงเทพมหานคร รวม ๑๙ สถาบัน และสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคละ ๑ แห่ง จำนวน ๔ แห่ง
- ๓) จัดตั้งสถานศึกษาอาชีวะอำเภอในกลุ่มอำเภอขึ้นหนึ่ง
- ๔) ส่งเสริมการจัดอาชีวะชายแดนใต้สู่สันติสุข ศูนย์ฝึกอบรมอาชีวะ อาชีวะสองระบบ และการจัดหลักสูตรอาชีวะท้องถิ่น และสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส
- ๕) มุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาที่เป็นนโยบายรัฐบาล และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการจัดอาชีวศึกษาเฉพาะทาง อาทิ ปีโตรเคมี การสร้างเขตรุ่นใหม่ คริวไทยสู่คริวโลก พลังงานทดแทนโลจิสติกส์/รถไฟความเร็วสูง อัญมณี ยานยนต์ ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ท่องเที่ยว/โรงแรม ฯลฯ
- ๖) ขยายกลุ่มเป้าหมายอาชีวะในโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน และอาชีวะเพื่อคนพิการ อาชีวะวัยแรงงาน อาชีวะสูงวัย อาชีวะเพื่อสตรี อบรมระยะสั้น/ตลาดนัดอาชีพ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เพื่อต่อยอดและพัฒนาทักษะทั้ง Upgrade Skills และ Re Skills ร่วมจัดอาชีวศึกษาในสถานพินิจ เรือนจำ ค่ายทหาร และ อปท. ฯลฯ
- ๗) สนับสนุนให้หน่วยงาน/องค์กร ร่วมจัดอาชีวศึกษาซึ่งได้แก่สถานประกอบการ อปท. และภาคเอกชนจากสาขาอาชีพต่างๆ ฯลฯ
- ๘) จัดอาชีวะทางเลือก อาชีวะทายาท วิทยาลัยอาชีวศึกษารฐานวิทยาศาสตร์ อาชีวะอินเตอร์ และอาชีวะเทียบโอนประสบการณ์
- ๙) เพิ่มช่องทางการเรียนอาชีวศึกษาด้วย อาชีวะทางไกล และเครือข่ายวิทยุเพื่อการศึกษาและพัฒนาอาชีพ (R-radio network)

๓) ยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษา

- ๑) ระดับสถานศึกษา และระดับห้องเรียน ส่งเสริมคุณภาพและสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษาโดย
 - พัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง Constructionism, Project Based Learning Authentic Assessment, การเพิ่มพูนทักษะประสบการณ์จากการเรียนในสถานที่จริง/สถานการณ์จริง อาทิ Fix It Center และกรณีภัยพิบัติ
 - พัฒนาระบบนิเทศ การจัดการความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์จากครูรุ่นพี่สู่ครูรุ่นใหม่ (นิเทศภายใน) และการนิเทศทางไกล

- สร้างความเข้มแข็งการประกันคุณภาพภายใน สนับสนุนให้ทุกวิทยาลัยผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกในระดับดีมาก และเตรียมพร้อมรับการประเมินระดับสากล
- ยกระดับคุณภาพสถานศึกษาขนาดเล็ก ให้เป็นตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งตามความต้องการของพื้นที่ และการให้บริการกลุ่มเป้าหมายพิเศษ อาทิ คนพิการ, วัยทำงาน, สูงวัย, สตรี ฯลฯ
- ใช้ ICT เพื่อการเรียนการสอน สนับสนุนความพร้อมในด้าน Hardware สื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมการประกวดสื่อ/สื่อออนไลน์ และจัดตั้งวิทยาลัยต้นแบบการใช้ ICT เพื่อการเรียนการสอน
- พัฒนาคู สร้างเครือข่ายครู Social Media และ Network สนับสนุนให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ

- จัดหาสื่อ/หนังสือ วัสดุฝึก อุปกรณ์การเรียนการสอน ที่ทันสมัยและเพียงพอ

๒) ระดับผู้เรียน ยกระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งสมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะการทำงานตามตำแหน่งหน้าที่ (Function Competency) โดยใช้ V-NET การประเมินด้านมาตรฐานวิชาชีพ และการประเมินระดับห้องเรียน สร้างเสริมทักษะอาชีพในอนาคตด้วยกิจกรรมองค์การวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม วิถีประชาธิปไตย ความมีวินัย เสริมสร้างทักษะชีวิต ความสามารถด้านนวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ การเป็นผู้ประกอบการ พัฒนาทักษะการคิดบนพื้นฐาน Competency Based Technology Based Green Technology และ Creative economy รวมทั้งการแก้ปัญหาด้านพฤติกรรมและการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ อาทิ สุภาพบุรุษอาชีวะ ลูกเสือ กีฬา และการป้องกัน/แก้ไขการทะเลาะวิวาท

๓) เตรียมผู้เรียนสู่การเป็นประชาคม ASEAN โดยการเพิ่มจำนวนสถานศึกษา English Program (EP) Mini English Program (MEP) ทุกจังหวัด ใช้หลักสูตร/สื่อต่างประเทศ สนับสนุนการฝึกงานต่างประเทศ/บริษัทต่างประเทศและในประเทศ ยกระดับทักษะด้านภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ส่งเสริม การเรียนรู้ภาษาประเทศคู่ค้า จัดระบบ Sister School ทุกประเทศใน ASEAN

๔) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

๑) ด้านบริหารทั่วไป ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ ได้แก่ Web Portal, E-office และ Data based รวมทั้งการปรับภาพลักษณ์เชิงบวก

๒) ด้านงบประมาณ ใช้แนวทาง Strategic Performance, Based Budgeting: SPBB และ Formula Funding โดยการจัดงบประมาณตามความจำเป็นพื้นฐาน ความเสมอภาค และตามนโยบาย, การกระจายอำนาจจัดซื้อจัดจ้าง, จัดหางบประมาณค่าสาธารณูปโภคและค่าจ้างครูให้เพียงพอ

๓) ด้านบริหารงานบุคคล สร้างเครือข่ายครู/สมาคมวิชาชีพ จัดหาลูกจ้าง พนักงานราชการให้เพียงพอ รวมทั้งการพัฒนากระบวนการบริหารงานบุคคลของสถาบันการอาชีวศึกษา

๔) ด้านการสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนา การจัดอาชีวศึกษา ดังนี้

- องค์การ/สมาคมวิชาชีพ สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ ในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี การฝึกงาน ฯลฯ
- ประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศในกลุ่มอาเซียน
- องค์การระหว่างประเทศ ได้แก่ VOTEC, CPSC /APACC, SEARCA และ UNMOC ฯลฯ

- ประเทศต่างๆในภูมิภาคของโลก ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน อิสราเอล ญี่ปุ่น เดนมาร์ก เยอรมัน ฯลฯ

๗. การวิจัย

เป็นวิธีการศึกษาหาความรู้ที่เป็นระบบโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งการวิจัยประเภทใดก็ตามจะมีขั้นตอนสำคัญๆ ไม่แตกต่างกันคือ

- การกำหนดปัญหาการวิจัย
- การแสวงหาสู่ทางแก้ปัญหา
- การใช้วิธีการต่างๆ แก้ปัญหา
- การบันทึกและการปฏิบัติการแก้ปัญหา
- การสรุปและนำเสนอผลการแก้ปัญหา

สำหรับการวิจัยในชั้นเรียนมีขั้นตอนการดำเนินงานเช่นเดียวกันกับการวิจัยทั่วไป แตกต่างกันที่การวิจัยในชั้นเรียนมีเป้าหมายเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด มิใช่การมุ่งสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาหรือขยายองค์ความรู้ในศาสตร์ของตนเอง (ซึ่งหากครูสามารถทำได้ถึงขั้นนั้นนับว่าเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการศึกษา) ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นการทำวิจัยไปพร้อมๆ กับการจัดการเรียนการสอนไม่แยกส่วนออกจากกัน นอกจากนั้นการวิจัยในชั้นเรียนไม่มีรูปแบบการดำเนินงานหรือรูปแบบการเขียนรายงานวิจัยที่เป็นทางการมากนัก อาจจะทำเป็นวิจัยง่ายๆ ๔-๕ หน้า หรือจะทำเป็นงานวิจัย ๕ บท ก็ได้เช่นกัน

๘. กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนที่จะนำเสนอนี้หากท่านลองฝึกคิด และทำตามไปทีละขั้น เชื่อมั่นว่าท่านจะได้งานวิจัย

๑. เลือกปัญหาการวิจัย ปัญหาที่นำมาใช้ในการวิจัยพิจารณาได้จาก

* ปัญหาที่เกิดกับตัวนักเรียน อาจจะเป็นปัญหาพฤติกรรมหรือปัญหาการเรียนรู้อย่างไรก็ตามครูสามารถค้นหาปัญหาเหล่านี้จากบันทึกท้ายแผนการสอน บันทึกผลการเรียน พอร์ตโฟลิโอ การสังเกต การพูดคุยกับเพื่อนครู ฯลฯ

* ปัญหาที่เกิดระหว่างการจัดการเรียน การสอน อาจจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม กระบวนการสอนของครู หรือการวัดประเมินผล เป็นต้น

* ปัญหาจากความต้องการของครูที่จะพัฒนาคุณภาพการสอนให้ดียิ่งขึ้น ในขั้นนี้ท่านอาจจะพบปัญหาหลายปัญหาซึ่งในการเลือกปัญหามาทำวิจัยนั้นควรเป็นปัญหาที่มีความสำคัญส่งผลต่อการเรียนรู้และความสำเร็จของนักเรียน เป็นปัญหาที่มีความต่อเนื่องคือถ้าไม่ได้รับการแก้ไข จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในเรื่องอื่นๆ ตามมา เป็นปัญหาที่วิธีการเดิมๆ ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือครูสามารถดำเนินการวิจัยได้ด้วยตนเอง

๒. วิเคราะห์สภาพปัญหา

* ปัญหาที่เลือกจะนำมาทำวิจัย ครูจะต้องศึกษาสภาพให้ละเอียดลงไปอีกว่ามีสภาพปัญหาอย่างไรบ้าง ปัญหาเกิดขึ้นกับเด็กทั้งชั้น หรือเด็กส่วนใหญ่หรือเด็กบางคนตัวอย่างครูคณิตศาสตร์พบว่านักเรียนชั้น ม.๒/๔ จำนวน ๓๐ คน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยในเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ๑๒.๕ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาเป็น ดังนี้

ลักษณะปัญหา	จำนวนนักเรียน (๓๐ คน)
มีปัญหาเล็กน้อยในบางครั้ง	๑๕
วิเคราะห์โจทย์ไม่ถูกต้อง	๘
คิดคำนวณไม่ถูกต้อง	๕
วิเคราะห์โจทย์และคำนวณไม่ถูกต้อง	๒

๓. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา

*****ในการวิเคราะห์ควรพิจารณาให้รอบด้านเพื่อทราบสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง เช่น สาเหตุอาจมาจากตัวนักเรียนเอง ผู้สอน เพื่อน ผู้ปกครอง สภาพครอบครัว เป็นต้น วิธีการที่จะค้นหาสาเหตุ คือ ใช้การสังเกต พูดคุยกับนักเรียน ดูจากผลงานของนักเรียน ใช้การทดสอบ การสอบถามพูดคุยกับเพื่อนครู ผู้ปกครอง ฯลฯ จากตัวอย่างในข้อ ๒ เมื่อวิเคราะห์แล้ว พบว่าสาเหตุอาจมาจากนักเรียนอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ไม่คล่อง นักเรียนได้รับการฝึกฝนไม่เพียงพอหรือการสอนของครูทำให้นักเรียนไม่สนใจการเรียนรู้ เป็นต้น

๔. หาแนวทางแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้

*****จากสภาพปัญหาครูจะทราบว่าการทำวิจัยมีเป้าหมายอะไร กล่าวคือ ถ้าเป็นการวิจัยเพื่อมุ่งพัฒนาการเรียนรู้ ถ้าวิจัยเพื่อมุ่งแก้ปัญหาของนักเรียนบางคน หรือบางกลุ่มจัดเป็นการวิจัยแก้ปัญหา จากตัวอย่างในข้อ ๒ อาจจะทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ๒ เรื่อง คือ วิจัยพัฒนาการเรียนรู้ของชั้นเรียนเนื่องจากมีผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยต่ำ หรือวิจัยเพื่อแก้ปัญหาให้แก่ นักเรียน ๒ คน ที่มีปัญหาการเรียนรู้ค่อนข้างมาก ซึ่งวิธีการที่ใช้ในแต่ละเป้าหมายอาจจะแตกต่างกัน ในการหาแนวทางหรือวิธีการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถใช้การสังเกตแล้วเชื่อมโยงกับปัญหาและสาเหตุของปัญหา เช่น สังเกตว่าเวลาที่นักเรียนไปเรียนนอกห้องเรียนแล้วมีความสุข ครูอาจจะใช้วิธีเรียนคณิตศาสตร์จากแหล่งเรียนรู้แก้ปัญหา นักเรียนไม่สนใจเรียนรู้ เป็นต้น หรืออาจจะหาแนวทางจากการศึกษางานวิจัยของผู้อื่นแล้วนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียน

๕. กำหนดชื่อเรื่องวิจัย คำถามวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัย

*****เพื่อเป็นการกำหนดเข็มทิศนำทางในการดำเนินการวิจัย จึงต้องกำหนดชื่อเรื่องวิจัย คำถามการวิจัย และวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีหลักการ ดังนี้

๕.๑ ชื่อเรื่องวิจัย ระบุให้ชัดถึงเรื่องที่จะแก้ปัญหาหรือพัฒนา กลุ่มเป้าหมาย และวิธีที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนา เช่น

- ผลของการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์และความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๔

- การแก้ปัญหาพื้นฐานความรู้ด้านการอ่านภาษาไทยและทักษะการคำนวณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๔

๕.๒ คำถามวิจัย กำหนดคำถามนำทางเพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการคำถามวิจัยกำหนดได้มากกว่า ๑ ข้อ เช่น

- การเสริมพื้นฐานความรู้ทางด้านการอ่านภาษาไทยและทักษะการคำนวณอย่างเป็นระบบทำได้อย่างไร

- นักเรียนมีปฏิกิริยาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมความรู้พื้นฐานอย่างเป็นระบบนอกเวลาเรียนอย่างไร

การเสริมพื้นฐานความรู้อย่างเป็นระบบสามารถส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการแก้
โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์และความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้นอย่างแน่นอน และอย่างไร

๕.๓ วัตถุประสงค์การวิจัย กำหนดให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องวิจัยว่าต้องการทำวิจัยเพื่ออะไร
เช่น

- เพื่อพัฒนาระบบการเสริมพื้นฐานความรู้ทางด้านการอ่านภาษาไทยและ
ทักษะการคำนวณอย่างเป็นระบบ

- เพื่อแก้ปัญหานักเรียนจำนวน ๒ คน ที่ขาดความรู้พื้นฐานทางด้านการอ่าน
ภาษาไทยและทักษะการคำนวณโดยใช้กระบวนการเสริมพื้นฐานความรู้อย่างเป็นระบบ

- เพื่อศึกษาผลการแก้ปัญหานักเรียนจำนวน ๒ คน ที่ขาดความรู้พื้นฐานทางด้าน
การอ่านภาษาไทยและทักษะการคำนวณโดยใช้กระบวนการเสริมพื้นฐานความรู้อย่างเป็นระบบ

๘. วางแผนการดำเนินการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้

ในการวางแผนจะต้องเขียนให้สามารถมองเห็นภาพของการดำเนินงานอย่างชัดเจนซึ่ง
อาจจะระบุประเด็นต่อไปนี้

≥ เครื่องมือในการวิจัย โดยระบุทั้งเครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการ
เรียนรู้ เช่น แผนการสอน แผนการแก้ปัญหาโดยการสอน ซ้อมเสริม เป็นต้น และเครื่องมือเก็บรวบรวม
ข้อมูล เช่น แบบสังเกตพฤติกรรม แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบ เป็นต้น สำหรับการวิจัยในชั้นเรียนไม่
จำเป็นต้องหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

≥ การเก็บรวบรวมข้อมูล ให้ระบุว่าจะใช้เครื่องมือใดเก็บรวบรวมข้อมูลใน
ช่วงเวลาใดและเก็บอย่างไร

๙. ลงมือปฏิบัติตามแผน เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล

ในขั้นที่ ๑ - ๒ เป็นโครงร่างของการวิจัย จากนั้นดำเนินการตามแผน และเก็บรวบรวม
ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลจะต้องมีสถิติเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งการวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่
ใช้การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับค่า t-test ใช้กับการทำ
วิจัยกับกลุ่มตัวอย่างแล้วอ้างอิงไปถึงประชากร ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งเป็นการกระทำกับประชากรอยู่
แล้วจึงไม่ควรนำ t-test มาใช้

๑๐. การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยจะต้องสรุปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และนำเสนอข้อมูลอย่างเป็น
ระบบ อาจจะในรูปแบบตาราง แผนภูมิ แผนภาพ หรือเขียนบรรยาย ส่วนการอภิปรายผลเป็นการกล่าวถึงผล
จากการวิจัยเป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้หรือไม่ เพราะเหตุใด สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้อื่นทำไว้หรือไม่ หรือผู้วิจัยมี
แนวคิดอะไรเพิ่มเติมจากการทำวิจัยในครั้งนี้บ้าง

๑๑. การเขียนรายงานวิจัยในชั้นเรียน

การเขียนรายงานวิจัยในชั้นเรียนไม่มีรูปแบบที่เป็นทางการเหมือนการวิจัยทั่วไป ดังนั้น
อาจจะเขียนบรรยายตามหัวข้อที่กล่าวมาข้างต้น หรือจะใช้รูปแบบที่เป็นทางการตามความคุ้นเคยก็ได้
เช่นกันจะเห็นได้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการที่ดำเนินงานไปพร้อม ๆ กับการจัดการเรียน
การสอน มีขั้นตอนสำคัญๆ เหมือนกับการวิจัยทั่วไป แต่ไม่มีรูปแบบที่เป็นทางการ และการวิเคราะห์ข้อมูล
มาใช้เพียงสถิติที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน ทราบอย่างนี้แล้วคุณครูคงไม่ต้องวิตกกังวลกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
อีกต่อไป

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการ

การประเมินผลแบบสอบถามเพื่อประเมินการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุมม่วงเหลือง วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช มีรายละเอียดดังนี้

- ๓.๑ ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการประเมินผลครั้งนี้ ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ที่เข้าร่วม ณ ห้องประชุมม่วงเหลือง วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินผลครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ที่เข้าร่วมซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การประเมินผลการจำแนกออกเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบประเมินสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็น การเลือกตอบ (Check – list) ดังนี้

๑. เพศ

๒. สถานภาพ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดโครงการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ดังนี้

๔.๕๐ – ๕.๐๐	หมายถึง	มากที่สุด
๓.๕๐ – ๔.๔๙	หมายถึง	มาก
๒.๕๐ – ๓.๔๙	หมายถึง	ปานกลาง
๑.๕๐ – ๒.๔๙	หมายถึง	น้อย
๑.๐๐ – ๑.๔๙	หมายถึง	น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจากจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติร้อยละและค่าเฉลี่ย (Mean) โดยค่าเฉลี่ยสามารถแปลความหมาย ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	๔.๕๐ – ๕.๐๐ หมายถึง	มากที่สุด
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	๓.๕๐ – ๔.๔๙ หมายถึง	มาก
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	๒.๕๐ – ๓.๔๙ หมายถึง	ปานกลาง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	๑.๕๐ – ๒.๔๙ หมายถึง	น้อย
ช่วงคะแนนเฉลี่ย	๑.๐๐ – ๑.๔๙ หมายถึง	น้อยที่สุด

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ สามารถสรุปตามขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

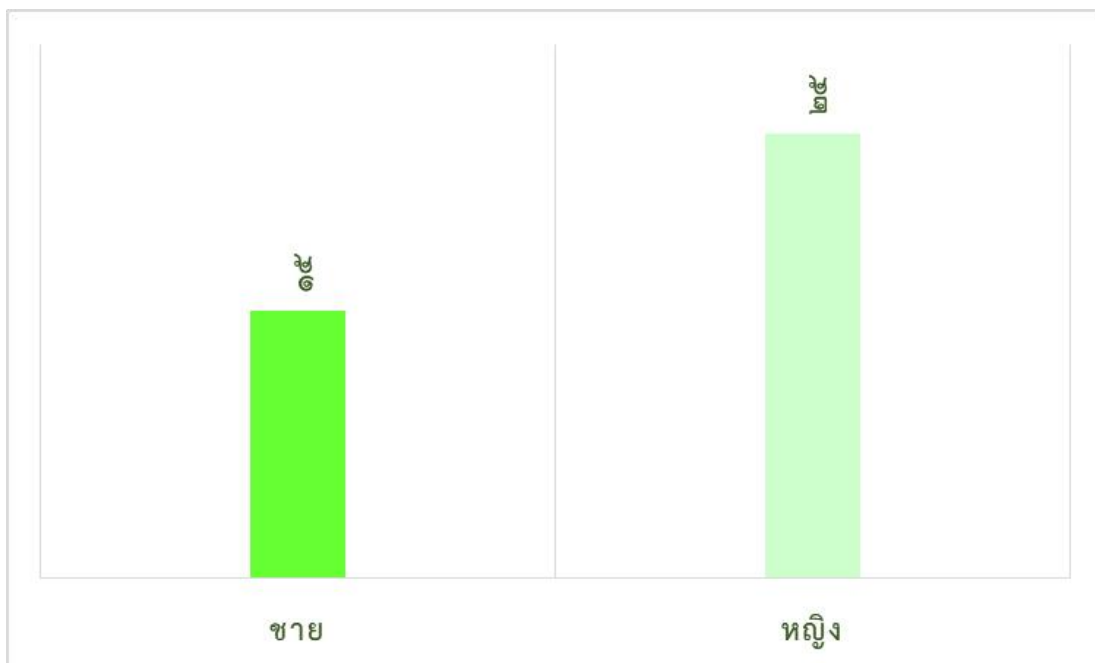
๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๔.๑.๑ ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

สถานภาพ	จำนวน	ค่าร้อยละ
ชาย	๑๕	๓๗.๕๐
หญิง	๒๕	๖๒.๕๐
รวม	๔๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐ และเพศชาย จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐ ดังแสดงในแผนภูมิที่ ๑

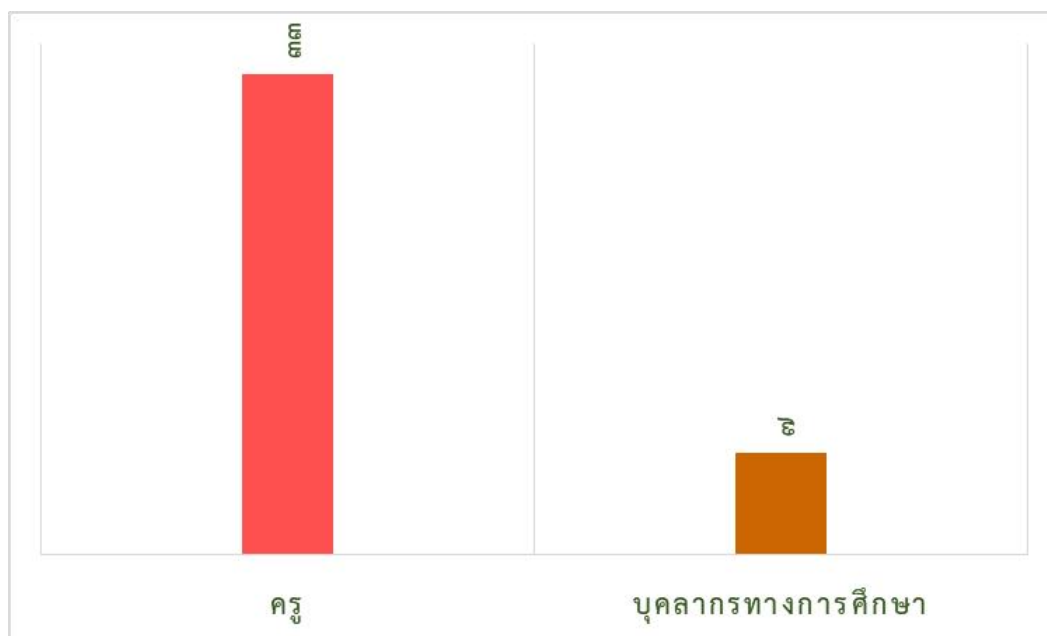

แผนภูมิที่ ๑ แสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำแนกตามเพศ

๔.๑.๒ ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ค่าร้อยละ
ครู	๓๓	๘๒.๕๐
บุคลากรทางการศึกษา	๗	๑๗.๕๐
รวม	๔๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพ ครู จำนวน ๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๕๐ รองลงมาสถานภาพ บุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๐ ดังแสดงในแผนภูมิที่ ๒

แผนภูมิที่ ๒ แสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

๔.๒ ตอนที่ ๒ ข้อมูลการใช้ทรัพยากรและขั้นตอนการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗

๔.๒.๑ ตารางที่ ๑ แสดงค่า $\bar{X}$ และ S.D. ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (ด้านการอบรม)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
๑. เนื้อหาในการอบรมตรงกับวัตถุประสงค์	๔.๖๕	๐.๔๘๓	มากที่สุด
๒. ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม	๔.๕๒	๐.๖๔๐	มากที่สุด
๓. รูปแบบและวิธีการอบรม	๔.๖๐	๐.๕๔๕	มากที่สุด
๔. มีความรู้และความเข้าใจในการอบรม	๔.๖๒	๐.๔๙๐	มากที่สุด
๕. ท่านได้รับประโยชน์จากการอบรมมาก / น้อย เพียงใด	๔.๖๒	๐.๔๙๐	มากที่สุด
รวม	๔.๖๐	๐.๔๔๔	มากที่สุด

จากตารางที่ ๑ พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (ด้านการอบรม) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๐ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๔๔ ($\bar{X} = ๔.๖๐$, S.D = ๐.๔๔๔) โดยผู้ตอบแบบสอบถามในการจัดโครงการ ครั้งนี้ส่วนใหญ่ตอบ คือ เนื้อหาในการอบรมตรงกับวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๕ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๘๓ ($\bar{X} = ๔.๖๕$, S.D = ๐.๔๘๓) รองลงมาคือมีความรู้และความเข้าใจในการอบรม และท่านได้รับประโยชน์จากการอบรมมาก / น้อย เพียงใด อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๒ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๙๐ ($\bar{X} = ๔.๖๒$, S.D = ๐.๔๙๐) น้อยที่สุด คือระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๕๒ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๔๐ ($\bar{X} = ๔.๕๒$, S.D = ๐.๖๔๐)

๔.๒.๒ ตารางที่ ๒ แสดงค่า $\bar{X}$ และ S.D. ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (ด้านวิทยากร)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
๑. ความสามารถในการถ่ายทอด / สื่อสาร / ความเข้าใจ	๔.๖๐	๐.๔๙๖	มากที่สุด
๒. การเรียงลำดับบรรยายเนื้อหาได้ครบถ้วน	๔.๖๐	๐.๕๔๕	มากที่สุด
๓. สื่อประกอบการนำเสนอของวิทยากร	๔.๕๘	๐.๕๙๔	มากที่สุด
๔. ใช้เวลาเหมาะสมมาก / น้อย เพียงใด	๔.๔๕	๐.๗๘๓	มากที่สุด
๕. ความพึงพอใจในวิทยากรโดยภาพรวม	๔.๖๐	๐.๕๔๕	มากที่สุด
รวม	๔.๕๒	๐.๕๒๐	มากที่สุด

จากตารางที่ ๒ พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (ด้านวิทยากร) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๕๒ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๒๐ ($\bar{X}$ = ๔.๕๒ , S.D = ๐.๕๒๐) โดยผู้ตอบแบบสอบถามในการจัดโครงการ ครั้งนี้ส่วนใหญ่ตอบ คือ การเรียงลำดับบรรยายเนื้อหาได้ครบถ้วน และความพึงพอใจในวิทยากรโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๐ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๔๕ ($\bar{X}$ = ๔.๖๐ , S.D = ๐.๕๔๕) รองลงมาคือความสามารถในการถ่ายทอด / สื่อสาร / ความเข้าใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๐ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๙๖ ($\bar{X}$ = ๔.๖๐ , S.D = ๐.๔๙๖) น้อยที่สุด คือใช้เวลาเหมาะสมมาก / น้อย เพียงใด อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๔๕ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๘๓ ($\bar{X}$ = ๔.๔๕ , S.D = ๐.๗๘๓)

๔.๒.๓ ตารางที่ ๓ แสดงค่า $\bar{X}$ และ S.D. ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (ด้านสถานที่ สื่อ โสต และอาหาร)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
๑. สถานที่จัดการอบรมมีความเหมาะสม	๔.๕๐	๐.๖๔๑	มากที่สุด
๒. ระบบเครื่องเสียง สื่อ โสตที่ใช้ในการอบรม	๔.๖๐	๐.๕๙๑	มากที่สุด
๓. อาหารว่างและอาหารกลางวัน	๔.๖๕	๐.๕๓๓	มากที่สุด
รวม	๔.๕๘	๐.๕๑๖	มากที่สุด

จากตารางที่ ๓ พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗(ด้านสถานที่ สื่อ โสต และอาหาร) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๕๘ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๑๖ ($\bar{X}$ = ๔.๕๘ , S.D = ๐.๕๑๖) โดยผู้ตอบแบบสอบถามในการจัดโครงการ ครึ่งนี้ส่วนใหญ่ตอบ คือ อาหารว่างและอาหารกลางวัน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๕ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๓๓ ($\bar{X}$ = ๔.๖๕ , S.D = ๐.๕๓๓) รองลงมาคือระบบเครื่องเสียง สื่อ โสตที่ใช้ในการอบรม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๐ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๙๑ ($\bar{X}$ = ๔.๖๐ , S.D = ๐.๕๙๑) น้อยที่สุด คือสถานที่จัดการอบรมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๔๑ ($\bar{X}$ = ๔.๕๐ , S.D = ๐.๖๔๑)

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการจัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ปรากฏผลดังนี้

๑. ข้อมูลทั่วไป : ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐ และเพศชาย จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐ และส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพ ครุ จำนวน ๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๕๐ รองลงมาสถานภาพ บุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๐

๒. ข้อมูลความพึงพอใจภาพรวมค่าเฉลี่ยโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (ด้านการอบรม) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๐ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๔๔ ($\bar{X}$ = ๔.๖๐ , S.D = ๐.๔๔๔) โดยผู้ตอบแบบสอบถามในการจัดโครงการ ครั้งนี้ส่วนใหญ่ตอบ คือ เนื้อหาในการอบรมตรงกับวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๕ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๘๓ ($\bar{X}$ = ๔.๖๕ , S.D = ๐.๔๘๓) รองลงมาคือมีความรู้และความเข้าใจในการอบรม และท่านได้รับประโยชน์จากการอบรมมาก / น้อย เพียงใด อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๒ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๙๐ ($\bar{X}$ = ๔.๖๒ , S.D = ๐.๔๙๐) น้อยที่สุด คือระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๕๒ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๔๐ ($\bar{X}$ = ๔.๕๒ , S.D = ๐.๖๔๐)

๓. ข้อมูลความพึงพอใจภาพรวมค่าเฉลี่ยโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (ด้านวิทยากร) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๕๒ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๒๐ ($\bar{X}$ = ๔.๕๒ , S.D = ๐.๕๒๐) โดยผู้ตอบแบบสอบถามในการจัดโครงการ ครั้งนี้ส่วนใหญ่ตอบ คือ การเรียงลำดับบรรยายเนื้อหาได้ครบถ้วน และความพึงพอใจในวิทยากรโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๐ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๔๕ ($\bar{X}$ = ๔.๖๐ , S.D = ๐.๕๔๕) รองลงมาคือความสามารถในการถ่ายทอด / สื่อสาร / ความเข้าใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๐ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๔๙๖ ($\bar{X}$ = ๔.๖๐ , S.D = ๐.๔๙๖) น้อยที่สุด คือใช้เวลาเหมาะสมมาก / น้อย เพียงใด อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๔๕ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๗๘๓ ($\bar{X}$ = ๔.๔๕ , S.D = ๐.๗๘๓)

๔. ข้อมูลความพึงพอใจภาพรวมค่าเฉลี่ยโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (ด้านสถานที่ สื่อ โสต และอาหาร) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๕๘ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๑๖ ($\bar{X}$ = ๔.๕๘ , S.D = ๐.๕๑๖) โดยผู้ตอบแบบสอบถามในการจัดโครงการ ครั้งนี้ส่วนใหญ่ตอบ คือ อาหารว่างและอาหารกลางวัน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๕ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๓๓ ($\bar{X}$ = ๔.๖๕ , S.D = ๐.๕๓๓) รองลงมาคือระบบเครื่องเสียง สื่อ โสตที่ใช้ในการอบรม อยู่ในระดับ

มากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๖๐ ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๕๙๑ ($\bar{X} = ๔.๖๐$, S.D = ๐.๕๙๑)
 น้อยที่สุด คือสถานที่จัดการอบรมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย ๔.๕๐
 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๐.๖๔๑ ($\bar{X} = ๔.๕๐$, S.D = ๐.๖๔๑)

๕.๒ ข้อเสนอแนะ

๕.๒.๑ เป็นการอบรมที่ดีมากครับ ขอให้งานวิจัย ฯ จัดอบรมทุก ๆ ปีการศึกษา

๕.๒.๒ ควรใช้เวลาในการอบรมให้ครบทุกหัวข้อจะได้มีความชัดเจนต่อการทำวิจัยได้ดี
 มากขึ้น

๕.๒.๓ ยอยากให้มีตัวอย่างการทำวิจัยในชั้นเรียนหลากหลาย พร้อมวิธีการเขียนที่ถูกต้อง
 เพราะเร่งด้วยเวลาทำให้ยังเข้าใจไม่ครบถ้วน จดเนื้อหาไม่ค่อยทัน

๕.๒.๔ อาหารดีมาก